

Висновки. Таким чином, отримані результати дають підставу для висновку, що поставлена мета – розробити систему творчих завдань, що спрямовані на підвищення творчих здібностей студентів досягнена, припущення про ефективність формування творчих здібностей засобами творчих ситуацій та завдань доведена.

Проведене дослідження показало значення впровадження його результатів в практику сучасної вищої школи, але не вичерпує змісту проблеми, що вивчається. На наш погляд чим більше типів педагогічних ситуацій буде розглянуто в ході підготовки майбутніх викладачів малювання, тим більше ймовірність, що молоді фахівці на своїх робочих місцях зможуть самостійно справитись з будь-якою реально виниклою педагогічною ситуацією.

Література

1. Дихачов Б. Т. Педагогика: Курс лекцій: Учеб. пособие дл студентов педагог. учеб. заведений и слушателей ИПК и ФПК. изд., перераб. и допол. – М: Юрайт, 2000. – 523 с.
2. Бордовская Н. В., Реан А. А. Педагогика: Учебник для вузов. – СПб.: Питер, 2001. – 304 с.

СИМВОЛІКА РОСЛИННИХ МОТИВІВ У ДЕКОРІ НАРОДНОЇ ВИШИВКИ

Стефанюк Т. П.,

Криворізький державний педагогічний університет

Анотація. У статті розглянуто символіка рослинних мотивів в декорі народної вишивки.

Ключові слова: символіка, народна вишивка, орнамент.

Аннотация. Стефанюк Т. П. Символика растительных мотивов в декоре народной вышивке. В статье рассматривается символика орнаментальных мотивов и их использование в декоративном искусстве не только украинского, но и других народов мира.

Ключевые слова: символика, народная вышивка, орнамент.

Annotaton. Stephanyk T. Symbolics of vegetative motives in decore to national embroidery. In the article the symbolics ornamentation of motives and their use in decorative art not only Ukrainian, but also other peoples of the world.

Key words: symbolics, national embroidery, plant ornamentation.

Постановка проблеми. В наш час існує певна боротьба індивідуального смаку та естетичних уподобань, вихованих народом протягом тривалого часу, що виявляється у формі та оздобленні декоративних виробів, у характері тканин і вишитих речей, у народних розписах. Традиційні форми містять у собі пам'ять про минуле. Володіння ними – володіння певною продуктивною частиною народного художньо-естетичного досвіду. Втрата цієї частини змісту періодично призводить до порушення цілісності творів, до перевантаження частковим по відношенню до загального, що найбільш простежується в роботах так чи інакше пов'язаних з орнаментом. Тому дослідження символіки рослинного орнаменту, вивчення та збереження народних традицій є дуже актуальним на сьогоднішній день.

Робота виконана згідно програм НДР Криворізького державного педагогічного університету.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Загальні питання цієї проблеми висвітлювались у наукових роботах, виданих за два останні десятиріччя: С. Антоновича, О. Гасюк, О. Найденом та Р. Захарчук-Чугай, Т. Кара-Васильєвої але ці автори розглядали загальні питання історії вишивки та орнаментальних композицій, не акцентуючи уваги на символіці рослинних мотивів в декорі народної вишивки та порівнянні їх із символікою аналогічних мотивів інших народів.

Формулювання цілей статті. На сьогоднішній день проблема вивчення, збереження народних традицій, символіки орнаментальних композицій постає дуже актуальною. Наша стаття присвячена більш глибокому дослідженню даної галузі.

Результати дослідження. Узори вишивки – це мистецтво високої естетичної наснаги, простого і водночас мудрого декоративного мислення. В орнаментах вишивки, в гармонії кольорових сполучень, в ритмі ліній узору відчувається глибока змістовність. Для того щоб читати народні візерунки-символи, недостатньо лише вміти вишивати – для цього потрібні знання з історії, філософії, фольклору та етнографії.

В давнину вишивка мала охоронне значення, що втілювалося у магічних узорах-оберегах. В орнаментах вишивок майстри завжди відтворювали красу нашої рідної природи, особливо в період її

квітування. У кожній художній культурі існувала своя традиційна символіка, коли різні природні форми набували своєрідного значення.

Якщо згадати світову історію, то перші рослинні мотиви з'явилися в Асиро-Вавілонії, а в Давньому Єгипті капітелі колон прикрашали розписом у вигляді квітів лотоса та папірусу. Давні квіткові мотиви природно поєднувались з архітектурою завдяки стилізованим формам. Згодом зображення рослинних мотивів ускладнювалось, вони набували пластичності та природності. Дуже часто квіткові мотиви називають "язиком символів", тому що з давніх часів зображення квітки використовували для передачі закодованих послань.

У культурі готики з'являється яскравий декор шовкових тканин – де анімалістичний орнамент вдало поєднується з рослинним. Найбільш улюбленими зображеннями тієї епохи були лілії та троянди. Добі Ренесансу притаманні квіткові композиції в арабо-мусульманському стилі. Але особливого розмаїття рослинних орнаментів набула епоха бароко. Улюблені мотиви того часу – незабудка, ромашка, братки.

Одним із художньо-виражальних засобів модерну є орнамент, а першоосновою формотворення стилю модерн виступає звернення митців до природи й фауни. В основу орнаменту модерну були покладені мотиви стилізованих квітів і рослин, з підкресленням і виявленням вибагливості їх ліній, живописності переплетінь, динаміки форм, силуетів. Орнамент насичується експресивним ритмом, внутрішнім рухом, глибоким духовно-символічним змістом. Найбільш улюбленою квіткою, яка зустрічалась в орнаментах тієї доби, є квітка ірису. В Японії ірис символізує успіх і здоров'я, а саме слово "себу" (ірис) ще має значення "пошана військової доблесті". Не дивно, що зображення ірисів також часто можна знайти в японських орнаментах.

Народи Близького Сходу, Китаю, Індії вкладали глибокий зміст у квітку лотоса. Тендітна краса цієї квітки асоціюється з чистотою та цнотю.

На Україні квітка лілеї це також символ дівочих чарів, чистоти та цноти.

Вишита квітка лілії допоможе розгадати таємницю тих чарів. Крім квітки невід'ємними частинами орнаменту є листок і пуп'янок, які складають нерозривну композицію триєдності. У ній закладено

народження, розвиток та безперервність життя. В орнаменті лави неодмінно доповнює знак, що нагадує собою хрест. Він магічний, тому і благословляє пару на створення сім'ї [7, 18].

Квітка троянди набула різного трактування у різних народів. У мистецтві давнього Сходу – це символ радості, у Римі та Китаї, а пізніше і в деяких германських країнах красуня троянда вважалася символом смерті [4,23]. Для християн квітка – троянди-це небесна благодать та всепрощення, а для арабів і мусульман – це чоловічий символ. В Україні троянди це не просто квіти – це квіти-зорі, що уособлюють уявлення народу про Всесвіт як систему. Квіти маку набули символічного сенсу у культурі слов'янських та балканських народів, які надали їм містичного значення. З давніх-давен на Україні святили мак і ним обсыпали людей і худобу, оскільки вірили, що мак має чарівну силу, яка захищає від усякого зла. А ще вірили, що поле після битви навесні вкривається маками. Ніжна трепетна квітка несе в собі незнищену пам'ять роду. Дівчата, в сім'ях яких був загиблий, з любов'ю і сумом вишивали узорі маку на сорочках, а на голови клали віночки із семи маків, присягаючи цим зберегти і продовжити свій рід [7, 18].

В українській вишивці часто використовуються такі мотиви як “виноград”, “хміль”, “барвінок” тощо [2, 4]. Деякі з них несуть у собі відбиток стародавніх символічних уявлень народу. Так, мотив “барвінку” є символом немеркнучого життя. Барвінок також є улюбленою квіткою німецького народу і символізує життєрадісну силу та властивість відганяти погань, захищає від блискавки.

Серед складних рослинних форм поширені вазонні мотиви (“деревця”). Мотив дерева – один із найулюбленіших у світовій художньо-поетичній творчості. Його зустрічаємо у російському, білоруському, українському мистецтві, він типовий для Болгарії, Польщі, Румунії, Молдови. Як відзначали дослідники, його семантика сягає у глибину віків і пов'язана з язичеською міфологією. Священне дерево життя є символом матері-природи.

Поряд з деревом-квіткою популярний мотив вазона. Він набув розповсюдження в декоративному мистецтві Східної Європи XVI-XVII ст., насамперед у кераміці, розписах, в мініатюрі. У російському

шкільній, і зокрема, у вишивці, він з'являється в XVII на початку XVIII ст. внаслідок засвоєння ренесансно-барочних мотивів. На кольоровому шовковому або шовковому фоні узор завжди виглядав як кущ з фантастичними гвоздиками, ромашками, тюльпанами на гнучких стеблах.

На Україні вазон є найулюбленішим, найбільш розвинутим і в значній мірі художньо автономізованим орнаментальним мотивом [6, 63]. Цей мотив зустрічається в розписах, в орнаментах вишивки, вишивів, кераміки, у витинанках та виконує не лише художню, декоративну функцію, але й символічно-змістовну, фольклорну, знайдену збережену чи ж відновлену у фольклорній пам'яті народу.

Висновки. Художньо-образне значення орнаментів визначається не лише образотворчими принципами. Воно впливає із самої орнаментальності як системи, особливого способу художнього освоєння світу, організації елементів і мотивів, фольклорної символіки та геометричної і рослинної умовності. Орнаменти це своєрідне відображення давніх колективних уявлень про упорядкованість світобудови, прагнення людини передати за допомогою умовно організованих форм своє живе сприйняття навколишньої дійсності.

В наш час декоративно-прикладне мистецтво спирається на традиції народної творчості, але необхідно більш глибоко вивчати цю творчість, намагатися зрозуміти її суть і закономірність розвитку, освоїти естетичні принципи.

Література

1. Антонович С. А. Захарчук-Чугай Р. В., Станкевич М. Є. Декоративно-прикладне мистецтво. – Львів: Видавництво "Світ", 1992. – 270 с., іл.
2. Гасюк О. О. Степан М. Г. Художнє вишивання. Альбом. – К: Вища школа, 1981.
3. Данченко О. С. Народні майстри. – К: Радянська школа, 1982. – 128 с.
4. Золотницький Н. Цветы в легендах и преданиях. – Минск: Белорусская энциклопедия. 1994.
5. Кара-Васильева Т. Українська сорочка. – К: Томіріс, 1994.
6. Найден О. Орнамент українського народного розпису. – К.: Наукова думка, 1989.
7. Українська вишивка. Альбом. – К: Мистецтво, 1993. – 264 с.: іл.

ПРОГРАМА КУРСУ ЖИВОПИСУ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ “ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО”

Томашевський В. В.,

Криворізький державний педагогічний університет

Анотація. У статті надано орієнтовну програму курсу живопису за умов впровадження елементів кредитно-модульної системи навчання, окреслено його мету і завдання, впорядковано та надано характеристики змістовних модулів, перспективи подальших досліджень в цій галузі.

Ключові слова: курс живопису, елементи кредитно-модульної системи навчання, змістовні модулі.

Аннотация. Томашевский В. В. Программа курса живописи в системе подготовки студентов специальности “Изобразительное искусство”. В статье подана ориентировочная программа курса живописи, в условиях внедрения элементов кредитно-модульной системы обучения, очерчено ее цели и задачи, упорядочено и подано характеристики содержательных модулей, перспективы дальнейших исследований в этой области.

Ключевые слова: курс живописи, элементы кредитно-модульной системы обучения, содержательные модули.

Annotation. Tomaszewsky V. V. Program of course of painting in the system of preparation of students of the speciality “Fine art”. The reference program of course of painting is given in the article, in the conditions of introduction of elements of the credit-module departmental teaching, its aims and tasks are outlined, well-organized and given descriptions of the rich in content modules, prospect of further researches in this region.

Key words: course of painting, elements of the credit-module departmental teaching, rich modules in content.

Постановка проблеми. В світлі сучасних вимог до організації процесу навчання у вищому навчальному закладі IV рівня акредитації, що зумовлені вступом України до європейського освітнього простору, актуальною стає проблема упорядкування змісту програм окремих дисциплін фахового блоку відповідно до якісної підготовки випускника – вчителя образотворчого мистецтва, етики, естетики та художньої праці середнього навчально-виховного закладу. Галузевий стандарт вищої освіти передбачає освітньо-професійну програму підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”. Це потребує створення наскрізних програм, завдання яких полягає в поступовому оволодінні студентами вміннями та навичками професійної діяльності, підвищення та удосконалення їх майстерності зі збереженням основних принципів

академічного малювання в навчальному процесі за спеціальністю "Образотворче мистецтво".

Робота виконана в контексті наукових досліджень кафедри образотворчого мистецтва Криворізького державного педагогічного університету.

Аналіз останніх досліджень. Серед останніх досліджень, що присвячені впровадженню в художньо-педагогічну освіту елементів кредитно-модульного навчання в галузі образотворчого мистецтва з окремих дисциплін фахового блоку праці В. П. Авраменка, в. С. Головатого, Є. А. Антоновича, Т. П. Ковальчук, М. І. Резніченка, О. С. Риндіна, О. В. Ткачука, М. Ф. Солом'яного, І. М. Удріс, О. С. Юрченка та ін.

Формулювання цілей статті. Метою статті є визначення системи змістовних модулів для дисципліни "Живопис" відповідно до Галузевих стандартів вищої освіти, навчальних планів підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем "бакалавр" спеціальності "Образотворче мистецтво" з розподілом годин по семестрах та стосовно кожного завдання. Курс живопису розроблений на основі авторських програм та досвіду роботи викладачів кафедри образотворчого мистецтва КДПУ.

Результати дослідження. Курс живопису складається з 18 кредитів, що становить 999 годин загального обсягу навчального навантаження і містить в собі лекції з теорії живопису та практичні заняття (табл. 1):

Назва дисципліни	Загальний обсяг годин	Кількість кредитів	Лекції, год.	Лабор., год.	Самост. роб., год.
Живопис	999	18,5	16	574	409

Лекційний матеріал, що визначається як теоретична підготовка до аудиторної та самостійної роботи студентів, сприяє підвищенню професійної майстерності та осмисленому виконанню програмних завдань у подальшому вивченні курсу живопису. В ньому розглядаються основні закономірності сприйняття кольору, його властивості, побудова живописного зображення, питання колориту та методики роботи над живописним твором.

Зміст лекцій з живопису при вивченні курсу студентами спеціальності “Образотворче мистецтво” необхідно конкретизувати та поглиблювати безпосередньо перед початком кожного змістовного модуля та в процесі виконання практичної роботи, супроводжувати демонстрацією методичних наочних посібників, кращих студентських робіт з фондів кафедри, а також репродукціями творів майстрів образотворчого мистецтва.

Основу професійного засвоєння живописної майстерності складає практична діяльність студентів спеціальності “Образотворче мистецтво”, що здійснюється під час роботи в аудиторії та самостійної роботи студентів. Згідно програми, особливу увагу при виконанні практичних завдань звернено на набуття студентами знань та навичок побудови реалістичної форми, вміння бачити та передавати різноманітні стани натури в залежності від умов освітлення [27; 4].

В зв'язку із цим, значна роль у послідовній побудові курсу живопису в програмі підготовки студента за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр” спеціальності “Образотворче мистецтво” відведена навчальним змістовним модулям, що відображають логіку натурального малювання з підвищенням рівня складності завдань. Характерною особливістю кожного із змістовних модулів є їх різноманітність за тематичним змістом, постановкою навчальних та творчих завдань, що вирішуються при виконанні.

Слід зазначити, що надана програма курсу живопису (табл. 2), передбачає можливості зміни характеру завдань та терміни їх виконання в залежності від рівня підготовки студентів. Відповідно до їх кількості (зменшення або збільшення) може бути визначена кількість часу в межах загальної кількості годин, відведених навчальним планом [28;4].

Знання, які здобувають студенти на теоретичних та лабораторних заняттях, зміцнюються та розвиваються в процесі самостійної аудиторної та домашньої роботи. Оволодіння певною групою знань та навичок в ході вищезгаданих видів роботи оцінюється після закінчення кожного завдання та під час перегляду наприкінці семестру.

Програма курсу, год.

Назва змістовного модуля		Лекції	Лаборат.	Індивід.
I семестр (126 год.)				
1	Лекція.	4		
2	Натюрморт із гіпсових геометричних тіл на нейтральному тлі. Гризайль. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).		20	
3	Натюрморт із різнотонових нескладних за формою предметів побуту в "теплій" гамі. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).		24	
4	Натюрморт із різнотонових нескладних за формою предметів побуту в "холодній" гамі. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).		24	
5	Натюрморт із трьох нескладних предметів, близьких за формою до простих геометричних тіл. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).			15
6	Три односеансні етюди натюрморту із трьох світлих за тоном предметів на нейтральному тлі з освітленням: 1) денним; 2) штучним "теплим"; 3) штучним "холодним" (пап., акв., 30X40).			18
7	Тематичний натюрморт із простих за формою предметів, один із яких найбільш активний в кольорі. (Освітлення штучне, пап., акв., 40X60).			21
		4	68	54
II семестр (126 год.)				
1	Натюрморт із предметів контрастних за кольором на тлі яскравих драпувань. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).		24	
2	"Світлий" натюрморт на наближених за тоном кольорах. (Освітлення денне, пап., акв., 40X60).		24	
3	Натюрморт із введенням блискучого предмету на		24	

№	Назва змістовного модуля	Лекції	Лаборат.	
	поверхні, що його відбиває (скло, дзеркало та ін.). (Освітлення за вибором, пап., акв., 40X60).			
4	Нескладний натюрморт із включенням білого та чорного предметів, об'єднаних однією тематикою. (Освітлення штучне, пап., гуаш, 40X60).			21
5	Складний тематичний натюрморт із предметів побуту. (Освітлення денне, пап., гуаш, 40X60).			21
6	Серія короточасних етюдів декількох предметів (вивчення технічних можливостей матеріалу). (Освітлення денне, штучне, пап., гуаш, 30X40).			13
			72	34
III семестр (126 год.)				
1	Лекція.	4		
2	Натюрморт із гіпсовим орнаментом в яскравому оточенні. (Освітлення денне, змішана техніка, 40X60).		20	
3	Натюрморт проти світла. (Освітлення денне, акв., гуаш, за вибором, 40X60).		24	
4	Складний натюрморт на тлі частини інтер'єру. (Освітлення денне, пап., гуаш, 40X60).		24	
5	Фрагмент пейзажу за вікном з кімнатними квітами, шторами та ін. (Освітлення денне, пап., гуаш, картон, темп., 40X60).			24
6	Довгостроковий етюд частини інтер'єру з натюрмортом на другому плані. (Освітлення штучне, гуаш, темп., формат за вибором).			30
		4	68	54
IV семестр (112 год.)				
1	Нескладний натюрморт із трьох предметів побуту. Гризайль. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		20	
2	Натюрморт із гіпсовою головою на тлі драпувань. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		24	

Назва змістовного модуля		Лекції	Лаборат.	Індивід.
1	Етюд жіночої голови на відтворення великих відносин світла, тіні, тла, одягу тощо. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		20	
2	Етюд голови натурника на контрастному за тоном тлі. (Освітлення штучне, п., олія, 40X60).			24
3	Етюд голови натурника на тлі яскравих драпувань. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).			24
			64	48
V семестр (126 год.)				
1	Лекція.	4		
2	Етюд голови натурника похилого віку із оголеним плечовим поясом. Гризайль. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		20	
3	Етюд голови натурника із оголеним плечовим поясом на вивчення кольорових характеристик портрету. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		24	
4	Етюд голови натурниці в святковому вбранні. (Освітлення денне, п., олія, 40X60).		24	
5	Етюди кінцівок рук (із певним жестом) та стоп ніг (із різним положенням в просторі). (Освітлення денне, гуаш, темп., 60X80).			30
6	Етюд голови натурника при фронтальному освітленні. (Освітлення штучне, гуаш, темп., олія, 60X80).			24
		4	68	54
VI семестр (128 год.)				
1	Етюд оголеної напівпостаті з нескладним рухом рук. (Освітлення денне, фронтальне, п., олія, 60X80).		30	
2	<u>Тематична постановка.</u> Одягнена напівпостать біля вікна. (Освітлення денне, п, олія, 60X80).		30	
3	Етюд оголеної постаті натурниці, що сидить, зі спини. Відтворення великих тонових та кольорових відносин.		20	

№	Назва змістовного модуля	Лекції	Лаборат.
	(Освітлення денне, п, олія, 60X80).		
4	Етюд оголеної напівпостаті з виразним рухом рук на тлі інтер'єру. (Освітлення штучне, п, олія, 60X80).		
5	Етюд напівоголеної чоловічої постаті, що стоїть, при сильному боковому освітленні з куточком інтер'єру. (Освітлення за вибором, п, олія, 60X80).		
			80
VII семестр (162 год.)			
1	Лекція.	4	
2	Етюд оголеної постаті натурника на нейтральному тлі. Гризайль. (Освітлення денне, п, олія, 60X80).		46
3	Етюд оголеної жіночої постаті на тлі різноманітних драпувань. (Освітлення денне, п, олія, 60X80).		46
4	Пошуки, замальовки та підготовчі етюди. (Олів., темп., п., олія, формат за вибором)		12
5	Складний натюрморт із включенням гіпсового зліпку постаті людини на тлі драпувань. (Освітлення штучне, п, олія, 60X80).		27
6	Етюд оголеної жіночої постаті проти світла з введенням куточку інтер'єру. (Освітлення денне, п, олія, 60X80).		27
		4	104 54
VIII семестр (83 год.)			
1	Тематична постановка. Одягнена постать із введенням натюрморту або предметів побуту на тлі інтер'єру. (Освітлення денне, п, олія, 75X90).		50
2	Етюд оголеної постаті натурника в складному русі. (Освітлення штучне, сильне, п., олія, 60X80).		33
			50 33

Таким чином, метою вивчення курсу живопису з використанням елементів кредитно-модульної системи навчання є надання міцної основи зображувальної грамоти, що є необхідною у подальшій реалізації майбутнього випускника – вчителя “Образотворчого мистецтва”, розвиток творчих здібностей студентів, набуття знань та навичок практичного характеру.

Основними завданнями курсу живопису є:

- ознайомлення з теоретичними основами живопису, основами кольорознавства, перспективи, композиції в живописі, технологіями та техніками живопису;

- розвиток культури зорового сприйняття предметів і явищ оточуючої дійсності та творів живопису;

- навчання зображенню предметів у взаємозв'язку із просторовим середовищем, врахуванню їх кольорових властивостей та освітлення;

- розвиток зорової пам'яті та навичок роботи “за зам'ятовуванням” та уявою;

- розкриття естетичної сутності реалістичного малювання, засобів та можливостей живопису у вихованні естетичної культури майбутніх викладачів образотворчого мистецтва;

- надання знань та навичок методичного характеру у подальшому викладанні предмету “Образотворче мистецтво” в загальноосвітній школі [2; 2].

Висновки. Живопис є однією з найважливіших дисциплін в системі підготовки вчителя образотворчого за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”. За умов впровадження елементів кредитно-модульного навчання в програмі курсу характер завдань повинен визначатися різноманітністю застосування змістовних модулів за принципом поступового зростання “від простого до складного”, мати певну систему оцінок та сприяти оволодінню знаннями та вміннями самостійного вирішення студентами художньо-творчих та методичних завдань.

Перспективи подальших досліджень у даному напрямку. На основі програми курсу живопису подальшої розробки потребує кожен змістовний модуль в плані надання чітких методичних рекомендацій

щодо його практичного виконання. Це надасть можливість допомогти студентам засвоїти методіку роботи над окремим завданням, ознайомитися з розгорнутою програмою з дисципліни, самостійно поглиблювати знання, вміння та навички в галузі живописної грамоти

Література

1. Живопись. Метод. рекомендации и программа для специальности 030600 "Изобразительное искусство, художественный труд и черчение" / Сост. Авраменко В. П. – Кривой Рог, 1991. – 30 с.
2. Живопис. Робоча програма для спеціальності 7.01.01.03 "Образотворче мистецтво" / Уклад. Дмитренко В. В. – Кривий Ріг, КДПУ, 2003.
3. Педагогіка вищої та середньої школи: Зб. наук. праць. – № 10. Спец. випуск. Художньо-педагогічна освіта ХХІ ст.: теорія, методи, технології / Редкол. Буряк В. К. та ін. – Кривий Ріг: КДПУ, 2005. – 356 с.
4. Программы педагогических институтов. – Сб. № 14. – М.: "Просвещение", 1988. – 150 с.
5. Рындин А. С. Живопись. Учеб. пособие для студентов высш. учеб. заведений. – Одесса, 2004. – 200 с.
6. Українська Академія мистецтва. – Зб. наук. праць. – К., 1995. – 215 с.

КОНЦЕПЦІЯ ІСТОРІЇ ДАВНЬОУКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ АРХЕОЛОГІЧНОЇ НАУКИ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Удріс І.,

Криворізький державний педагогічний університет

Анотація. В статті висвітлюється проблема становлення наукової концепції історії вітчизняного мистецтва. Розглядаються публікації із зазначеної проблеми провідних фахівців тієї доби у Працях археологічних з'їздів кінця ХІХ – початку ХХ століття в якості джерельної бази для висвітлення історіографічних питань в дослідженнях різних аспектів українського мистецтва.

Ключові слова: магістерська художньо-педагогічна освіта, історія мистецтвознавства, археологія.

Аннотація. Н. Удріс. Становление концепции истории староукраинского искусства в контексте развития археологической науки конца ХІХ – начала ХХ столетия. В статье освещается проблема становления научной концепции истории отечественного искусства. Рассматриваются публикации по указанной проблеме ведущих специалистов той эпохи в Трудях археологических съездов конца ХІХ – начала ХХ столетия в качестве источниковой базы для освещения историографических вопросов в исследованиях различных аспектов украинского искусства.